

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 15 złotych;
na granicę 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.

Tabelearyczne i cyfrowe 90 gr. Drobne ogłoszenia 17 groszy za wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredyty na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 81. Zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 9 grudnia 1929 r. w sprawie połączenia Państwowego Instytutu Wychowania Fizycznego w Warszawie i Centralnej Szkoły Wychowania Fizycznego w Poznaniu w jeden zakład naukowy pod nazwą Centralny Instytut Wychowania Fizycznego w Warszawie na Bielanach.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

81.

ZARZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 9 grudnia 1929 r.

w sprawie połączenia Państwowego Instytutu Wychowania Fizycznego w Warszawie i Centralnej Szkoły Wychowania Fizycznego w Poznaniu w jeden zakład naukowy pod nazwą Centralny Instytut Wychowania Fizycznego w Warszawie na Bielanach.

§ 1. Zarządza się połączenie Państwowego Instytutu Wychowania Fizycznego w Warszawie, utworzonego rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7-go września 1927 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z 1927 r. Nr. 12, poz. 205) i Centralnej Szkoły Wychowania Fizycznego w Poznaniu, utworzonej Rozkazem Ministra Spraw Wojskowych z dnia 25 stycznia 1921 roku (Dz. Rozk. M. S. Wojsk. Nr. 3, poz. 45), w jeden zakład naukowy pod nazwą: „Centralny Instytut Wychowania Fizycznego w Warszawie na Bielanach”.

§ 2. Zatwierdza się załączony do niniejszego rozporządzenia „Statut Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego w Warszawie na Bielanach”.

§ 3. Zarządzenia szczegółowe wydadzą Ministrowie Spraw Wojskowych, oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, każdy we własnym zakresie działania, po porozumieniu co do przekazania majątku łącznych szkół Centralnemu Instytutowi Wychowania Fizycznego na Bielanach.

§ 4. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 stycznia 1930 roku.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) St. Czerwiński.

STATUT

Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego
w Warszawie na Bielanach.

§ 1.

Centralny Instytut Wychowania Fizycznego podlega przez Dyrektora Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego Ministrowi Spraw Wojskowych.

Minister Spraw Wojskowych wykonuje swą władzę zwierzchnią nad Centralnym Instytutem Wychowania Fizycznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Wyznań

Religijnych i Oświecenia Publicznego z wyjątkiem spraw dotyczących tylko wojska, w których wydaje zarządzenia samodzielnie.

§ 2.

Zadaniem Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego jest:

a) wychowanie i kształcenie instruktorów i sił kierowniczych dla prac wychowania fizycznego w szkołach, w wojsku, w instytucjach państwowych, samorządowych i społecznych,

b) doskonalenie metody i dydaktyki w zakresie wychowania fizycznego oraz prowadzenie prac naukowych i badań,

c) kształcenie w specjalnych gałęziach wychowania fizycznego, jak szermierka, gimnastyka leknicza i t. d.

§ 3.

Na czele Instytutu stoi Dyrektor o odpowiednich kwalifikacjach naukowych odpowiedzialny za kierunek wychowawczy, stosowaną metodę szkolenia i dydaktykę, tudzież przestrzeganie ustaw, rozporządzeń i zarządzeń władzy przełożonej, dotyczących wychowania i szkolenia.

W zakresie potrzeb administracyjnych i budżetowych Instytutu, daje on wytyczne Administratorowi Instytutu.

Dyrektor jest przedstawicielem Instytutu na zewnątrz i przełożonym całego personelu, zatrudnionego w Instytucie, oraz słuchaczy.

Dyrektora powołuje Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 4.

Przy Dyrektorze zostaje utworzona Rada, złożona z 7 członków, a mianowicie:

a) 3-ch delegatów Rady Naukowej Wychowania Fizycznego, powołanych na czas kadencji Rady Naukowej Wychowania Fizycznego przez przewodniczącego Rady Naukowej Wychowania Fizycznego,

b) 2-ch głównych instruktorów oddziałów szkolnych: wojskowego i cywilnego męskiego i głównej instruktorki oddziału żeńskiego,

c) 1-go przedstawiciela wykładowców przedmiotów teoretycznych, powołanego na przeciąg roku szkolnego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5.

Do zakresu działania Rady przy Dyrektorze należy:

a) projektowanie ogólnego planu i programów studjów,

b) okresowa (co 3 miesiące) ogólna ocena wyników szkolenia,

c) projektowanie regulaminów egzaminów,

d) wnioskowanie na wydalenie słuchaczy (czek) z Instytutu,

e) wnioskowanie na delegowanie wykładowców instruktorów, absolwentów i słuchaczy Instytutu na studia zagraniczne,

f) opracowywanie wniosków na wyposażenie Instytutu w pomoce i środki naukowe.

g) inne sprawy skierowane na Radę przez Dyrektora, celem zaopiniowania lub opracowania.

Sposób urzędowania Rady określi regulamin wewnętrzny Rady.

§ 6.

Instruktorzy (rki) cywilni (e) winni (e) posiadać zawodowe kwalifikacje do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, określone obowiązującą ustawą z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 828) wraz ze zmianami, wprowadzonymi ustawą z dnia 6 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 740) i ustawą z dnia 12 stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 59).

Instruktorów i instruktorki mianuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, względnie, o ile chodzi o instruktorów (rki) kontraktowych zawiera z nimi dotyczące kontrakty Dyrektor Państwowego Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego na wniosek Dyrektora Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego i na mocy upoważnienia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Głównego instruktora oddziału wojskowego powołuje Minister Spraw Wojskowych, głównego instruktora oddziału szkolnego cywilnego męskiego i główną instruktorkę oddziału szkolnego żeńskiego Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 7.

Kwalifikacje instruktorów wojskowych, tak oficerów, jak i podoficerów, ustala Minister Spraw Wojskowych. Służba oficerów i podoficerów na stanowiskach instruktorów wojskowych liczy się, jako czynna służba wojskowa.

§ 8.

Wnioski o powołanie wykładowców przedstawia w drodze służbowej Dyrektor Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Kandydaci na wykładowców winni być habilitowani w jednej z wyższych uczelni. W wyjątkowych wypadkach jednak i przejściowo mogą być przedstawione wnioski o powołanie na stanowisko wykładowcy osoby o odpowiednich kwalifikacjach naukowych, jakkolwiek jeszcze nie habilitowanej. Po zatwierdzeniu przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Dyrektor Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego zawiera kontrakty z wykładowcami.

§ 9.

Ze względów wychowawczych i wyszkoleniowych, grupuje się słuchaczy (czki) w 3 odrębne oddziały:

a) wojskowy,

b) cywilny męski,

c) żeński, każdy pod kierunkiem instruktora głównego, względnie instruktorki głównej.

§ 10.

Plan nauk w Instytucie obejmuje:

a) normalne studjum dwuletnie,

b) skrócone i specjalne kursy.

Programy naukowe zatwierdzają Ministrowie Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — wspólnym zarządzeniem, względnie każdy we własnym zakresie.

Zakres i tryb egzaminów rocznych i końcowych, uprawniających do zdawania egzaminu państwowego na nauczycieli ćwiczeń cielesnych w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, określa rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 października 1924 r. L. 2950 II.A. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr. 18, poz. 183).

§ 11.

Słuchaczami (czkami) normalnego studjum w Instytucie mogą być osoby, posiadające egzamin dojrzałości, złożony w szkole średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskim, w wieku 18 — 30 lat, wykazujące odpowiednie usprawnienie fizyczne i dobry stan zdrowia, stwierdzone drogą przewidzianą w osobnym regulaminie.

Słuchaczom oficerom zalicza się studia i praktykę na polu wychowania fizycznego, odbyte w formacjach i szkołach wojskowych za jeden rok studjów.

Warunki przyjęcia kandydatów na kursy skrócone i specjalne ustalają Ministrowie Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wspólnym zarządzeniem, względnie każdy w swoim zakresie.

§ 12.

Prawa i obowiązki słuchaczy (czek) tudzież warunki pobytu ich w internacie określa osobny regulamin.

§ 13.

Administracją, majątkiem i budżetem Instytutu kieruje Administrator, działający w myśl wytycznych Dyrektora Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego.

Administradora powołuje Dyrektor Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysto-

sobienia Wojskowego, przed którym jest on odpowiedzialny w drodze służbowej za całokształt gospodarki tym majątkiem i budżetem.

Gospodarkę i rachunkowość Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego określa osobny regulamin, wydany przez Dyrektora Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego.

§ 14.

Wszystkie regulaminy, wyszczególnione w niniejszym statucie, oraz wszelkie zarządzenia, dotyczące wykonania statutu, wyda Dyrektor Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Komunikacji.

W dniu 17 b. m. odbyło się w Ministerstwie Komunikacji pod przewodnictwem naczelnika wydziału towarowego, inż. K. Włodka, okresowe posiedzenie Komisji Międzyministerjalnej z udziałem przedstawicieli przemysłu, w sprawie przydziału wagonów do przewozu kolejami ładunków na potrzeby wojska i ludności, oraz opracowanie planu przewozów na miesiąc marzec. Normę przewozów na miesiąc marzec w przeciętnej ilości 18.600 wagonów 15-tonnowych dziennie, z tego naładunek na P. K. P. 16.500 wagonów, przyjęcie od kolei zagranicznych 300 wagonów i tranzyt przez Polskę 1.300 wagonów. W tej liczbie norma naładunku węgla została ustalona na 8.100 wagonów w dniu roboczym.

Uznając wyjątkowo trudny stan, jaki wytworzył się dla rolnictwa południowo-wschodnich województw wskutek spadku cen na płody rolne, Ministerstwo Komunikacji przyznało pewne ulgi taryfowe dla przewozu płodów rolnych z obszarów województw: tarnopolskiego, stanisławowskiego, lwowskiego i wołyńskiego. Ulgi te są o charakterze czasowym na okres od końca lutego do końca lipca b. r. i obejmują następujące kategorie przewozów: 1) zboże w ziarnie i ziarna roślin strączkowych w obrocie wewnętrznym otrzymują taryfę zniżoną od obowiązującej, poczynając od odległości powyżej 200 klm., przyczem niższa ta wynosi na 300 klm. — 5%, na 400 klm. — 9%, na 500 klm. — 15%, na 600 klm. — 18% i na 800 klm. — 21%; 2) zboże w ziarnie i rośliny strączkowe przy wywozie zagranicę drogą lądową otrzymują na odległościach powyżej 400 klm. zniżkę 20% w stosunku do obowiązującej taryfy wywozowej, a przy wywozie morzem zniżkę 10%-ową.

Równocześnie chcąc przyjąć z pomocą i ułatwić przetrwanie kryzysu rolnictwa krajowego, Ministerstwo Komunikacji przyznało na ten sam okres czasu dla przesyłek ziemniaków zagranicę taryfową w wysokości 10% dla odległości powyżej 200 klm., zaś dla otrab i makuchów również 10%-ową zniżkę w obrocie, tak wewnętrznym, jak i zagranicznym na odległościach powyżej 300 klm.

W związku ze zmniejszeniem się ruchu towarowego, oraz pasażerskiego na P. K. P., Ministerstwo Komunikacji poleciło dyrekcjom okręgowym ograniczyć ruch towarowy do najniezbędniejszych potrzeb, oraz zmniejszyć składy pociągów pasażerskich, jakoteż odwołać niektóre mniej ważne i słabo uczęszczane pociągi miejscowe.

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

W związku z wiadomością, jaka ukazała się w „Rzeczypospolitej” z dnia 26 lutego r. b. o przyznaniu jakoby przez Polskę w toku toczących się obecnie rokowań handlowych z Niemcami ceł konwencyjnych na maszyny w kraju niewyrabiane, Ministerstwo Przemysłu i Handlu komunikuje, że zgodnie z charakterem negocjowanej umowy handlowej (umowa handlowa beztaryfowa) dla konwencyjne na maszyny w kraju niewyrabiane nie będą w traktacie przyznane. Natomiast ma być przyznana klauzula największego uprzywilejowania w dziedzinie autonomicznie stosowanych ulg celnych. Nadto strona polska wyraziła zgodę, aby wykaz maszyn w Polsce niewyrabianych, ułożony na wspólnych konferencjach przemysłowców metalowych polskich i niemieckich, był brany pod uwagę przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu przy stosowaniu ulg celnych. Wykaz taki zastąpiłby dotychczasowe indywidualne badanie każdego wypadku co do niewyrabialności maszyny w kraju, ale nie przesądzałby w niczem zastosowania ulgi celnej, która w dalszym ciągu uzależniona byłaby od naszych przepisów autonomicznych.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Posiedzenie osiemdziesiąte drugie

z dnia 28 lutego 1930 r.

Na wstępie ślubowania poselskie złożyli następujący nowi posłowie: Władysław Dobroch, Jan Krawczyk, Henryk Przybylski, Jan Smoła i Stanisław Włosiński.

Marszałek zawiadomił Izbę, że pos. Leon Pluciński zrzekł się mandatu.

Przed porządkiem dziennym pos. Niedziałkowski (P. P. S.) i pos. Winiarski (Kl. Nar.) złożyli oświadczenia w związku z ostatnimi wydarzeniami w Sejmie i na Komisjach, a pos. Morawski (B. B. W. z R.) protestował przeciw zarzutom, zawartym w przemówieniu pos. Stańczyka na poprzednim posiedzeniu. Odpowiadał pos. Morawskiemu marszałek Daszyński.

Marszałek uzupełnił porządek dzienny ustnym referatem Komisji w sprawie ratyfikacji polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego.

W pierwszym czytaniu bez dyskusji odesłano do Komisji cztery przedłożenia rządowe.

Przystąpiono do noweli do pragmatyki służbowej nauczycieli.

Referował pos. Kornecki.

Komisja Oświatowa proponuje zmianę dotychczasowych przepisów. Art. 58 ma otrzymać charakter przepisu wyjątkowego i pozwala na przeniesienie stałego nauczyciela tylko w razie, gdy wymaga tego dobro szkoły, w której ten nauczyciel pracuje. Gdyby bowiem przyjęto interpretację, że można przenosić nauczyciela także dla dobra innej szkoły, to właściwie każdy nauczyciel mógłby być przeniesiony.

Następnie wniosek o przeniesienie musi wyjść od kuratora, a Minister ma wysłuchać opinii specjalnej Komisji rady szkolnej okręgowej. Dalej przyznaje się nauczycielowi prawo w razie takiego przeniesienia z urzędu przejścia na emeryturę, według ogólnych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym. Dalej postanawia się, że przeniesienie ma nastąpić co najpóźniej na 2 miesiące przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego. Ponieważ w wielu okręgach niema dotąd rad szkolnych, przeto wprowadza się przepis, że w takim razie opinję o przeniesieniu nauczyciela ma wydać Komisja rady szkolnej okręgowej sąsiedniej.

Oprócz tego Komisja wnosi rezolucję, wzywającą Rząd do zorganizowania jaknajrychlej rad szkolnych okręgowych i powiatowych (miejskich) tam, gdzie ich jeszcze niema.

Z wniosków mniejszości referent przyjął tylko poprawkę pos. Stypińskiego w sprawie innego sposobu powołania piątego członka owej specjalnej komisji i rady szkolnej okręgowej.

Przemawiali posłowie: Stypiński, Pruchnik, Wętykanowicz, Smulikowski, Heller, Z. Piotrowski, Rudnicki, oraz P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Czerwiński, którego mowę w brzmieniu urzędowym podamy w najbliższym czasie.

W głosowaniu przyjęto poprawkę pos. Stypińskiego, aby w art. 1 po słowach: „dobre szkoły”, skreślić wyrazy: „w której nauczyciel pracuje”. Przyjęto dalej wniosek pos. Smulikowskiego, aby jeśli przeniesienie dotyczy nauczyciela stałego, tudzież nauczyciela stałego, mającego stałą posadę lub kierownika, zatrudnionych w szkołach powszechnych, to zarządza je Minister, po uprzednim zbadaniu opinji Komisji, właściwej rady szkolnej powiatowej, względnie miejskiej w analogicznym składzie, jak Komisja rady szkolnej okręgowej. Przyjęto dalej wniosek pos. Smulikowskiego, aby Minister zarządzał przeniesienie, o ile możliwości od początku roku szkolnego i skreślono na wniosek pos. Smulikowskiego ustęp, mówiący o tem, że dekret o przeniesieniu powinien zawierać wyszczególnienie motywów. Przyjęto dalej wniosek pos. Stypińskiego o skreślenie całego ustępu, który głosił, że na życzenie nauczyciela, który ma być przeniesiony, Minister zarządza zwolnienie go ze służby państwowej z zachowaniem prawa do emerytury. Pozostałe poprawki odrzucono. Ustawę przyjęto w drugim czytaniu.

Następnie w sprawie zajścia, jakie na początku posiedzenia wywołała odpowiedź marszałka Daszyńskiego na przemówienie pos. Morawskiego, przemawiali marszałek oraz pos. Żółtowski.

Pos. Pułek zgłosił wniosek, aby w myśl art. 13 regulaminu wezwać Komisję Administracyjną, żeby do dnia 10 marca przedłożyła sprawozdanie o ustawach samorządowych, znajdujących się w studjum drugiego i trzeciego czytania w Komisji.

Przemawiał pos. Z. Stroński.

W głosowaniu wniosek pos. Putka przyjęto.

Odczytano jeszcze interpelacje.

Następne posiedzenie we czwartek, dnia 6 marca r. b., o godz. 11-ej rano.

CEDUŁA URZĘDOWA Giełdy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 49

z dnia 28 lutego 1930 roku.

Notowania w złotych.

W a l u t y.

a) Bilety bankowe.

Belgi belgijskie —, Dinary jugosłowiańskie —, Dolary Stanów Zjednoczonych 8,87—8,89—8,85, Dolary kanadyjskie —, Floreny holenderskie —, Franki francuskie —, Franki szwajcarskie —, Funtury angielskie —, Funtury tureckie —, Guldeny gdańskie —, Jeny japońskie —, Korony czechosłowackie —, Korony duńskie —, Korony norweskie —, Korony szwedzkie —, Lei rumuńskie —, Liry włoskie —, Łaty łotewskie —, Marki estońskie —, Marki fińskie —, Pengo węgierskie —, Pesety hiszpańskie —, Szylingi austriackie —.

b) Czeki i wpłaty.

Belgia 124,26 — 124,57 — 123,95, Londyn 43,34¹/₄ — 43,45 — 43,23¹/₂, New-York 8,913 — 8,923 — 8,883, New-York telegr. 8,92 — 8,94 — 8,50, Oslo 238,55 — 239,15 — 237,95, Paryż 34,89 — 34,98 — 34,80, Praga 26,40¹/₂ — 26,47 — 26,34, Szwajcaria 172,05¹/₂ — 172,48¹/₂ — 171,62¹/₂, Wiedeń 125,57 — 125,88 — 125,26.

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

Papiery procentowe.

Papiery procentowe w złotych w złocie.

w procentach nominału

7% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25.
8% L. Z. Państw. Banku Rolnego 94,00.
7% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25.
7% Obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25.
8% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego¹⁾ 94,00.
8% Oblig. Banku Gosp. Krajowego¹⁾ 94,00.
Listy Zastawne i Oblig. w walucie zagranicznej.

7% L. Z. Tow. Kred. Ziemi w Warsz. ser. 1928 r. 75,00.

Papiery procentowe państwowe.

5% Państw. Pożyczka Konwers. 1924 r. 52,00.

10% Pożyczka Kojeowa 102,50.

4% Prem. Poż. Inwestycyjna 130,00—129,75—130,00.

5% Pożyczka Premijowa 1926 r. ser. II 78,50—79,75.

Listy Zastawne.

4% Tow. Kred. Ziemi w Warsz. 43,00.

4¹/₂% Tow. Kred. Ziemi w Warsz. 51,75—51,50.

8% Tow. Kred. m. Warszawy 74,75—74,50—74,75.

8% Tow. Kred. m. Częstochowy 62,75.

8% Tow. Kred. m. Kalisza 62,25.

8% Tow. Kred. m. Lublina 62,75.

8% Tow. Kred. m. Łodzi 65,50.

8% Tow. Kred. m. Piotrkowa 62,50.

10% Tow. Kred. m. Radomia 76,00.

10% Tow. Kred. m. Siedlec 74,75.

Akcje notowane w złotych za 1 akcję.

Bank Dyskontowy Warszawski 127,00, Bank Polski 163,75—164,50, Bank Zw. Sp. Zarobk. w Poznaniu seria C 78,50, Warsz. Tow. Kop. Węgla i Zakł. Hutn. 50,00, Tow. Akc. H. Cegielski w Poznaniu seria C 39,50—40,00, „Li'pop. Rau i Loewenstein” I-II em. 23,50—23,00.

Stale zamienniki obliczeniowe dla papierów wartościowych w walutach obcych i dla złotych w złocie z r. 1924: 1 dol. = 8,90 zł, 1 funt szterl. = 43,43 zł, 100 guld. gd = 173,50 zł, 100 fr. szw. = 172,00 zł, 100 fr. fr = 35,00 zł, 100 zł w zł, z r. 1924 = 172,00 zł.

● oznacza, że spółka akcyjna posiada akcje uprzywilejowane, nie dopuszczone do obrotów giełdowych.

¹⁾ Zgodnie z ustawą monetarną w/g rozporządzenia Prezydenta Rzpl., załączonego do rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 23/IV—1924 r. (I z. Ust. Nr. 57 poz. 40 z 1924 r.). ²⁾ Gwarantowane przez Skarb Państwa.

³⁾ Umarzalne w ciągu 16 i pół lat. ⁴⁾ Z wyłączeniem transzy francuskiej. ⁵⁾ Od akcji 25 złot. I-II em. ⁶⁾ Od akcji 100 złot. ⁷⁾ Za czas od 1.VII 27 r. do 31.XII 23 r.

⁸⁾ Od akcji 25 złot. I-II em. ⁹⁾ Od akcji 100 zł I em.

¹⁰⁾ Od akcji I-II em. i 2 zł od III em. ¹¹⁾ Od akcji 50 zł.

¹²⁾ Od akcji dawnej 100 zł. ¹³⁾ Od akcji I-III em. ¹⁴⁾ Od akcji I em. ¹⁵⁾ Od akcji dawnej 40 zł.

URZĘDOWA CEDUŁA Giełdy Złotowo-Towarowej w Warszawie z dnia 28 lutego 1930 roku.

Nazwa i pochodzenie towaru	Kursy ustalone na podstawie	
	cen giełdowych	cen rynkowych
Zyto	18,00—19,00	
Pszonica	36,00—37,00	
Owies jednolity	18,00—19,00	
Jęczmień na kaszę	20,00—21,00	
Jęczmień browarny	24,00—25,00	
Groch i olny jadalny	29,00—32,00	
Mąka pszenna luksusowa	67,00—70,00	
Mąka pszenna 4/0	57,00—60,00	
Mąka żytnia p/g typu przepisowego	35,00—36,00	
Otręby pszenne szale	16,50—17,50	
Otręby pszenne średnie	13,00—14,00	
Otręby żytnie	10,00—10,25	
Kuchy lniane	34,00—35,00	
Kuony rzepakowe	27,00—28,00	

Obroty średnie. Usposobienie spokojne. U w a g a. Ceny rozumieją się za 100 kilogramów, parytet wagon Warszawa.